

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 8 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația Telegrafului arhiepiscopal Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacțunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefranțate se refuză. — Articule nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garamond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Prenumerări nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie - Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerație se trimit mai cu înlesnire pelangiă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșescă cu ultima Iunie 1884, așa încât din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârzierea cu expedarea foiei*).

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expediție se face prin lipirea unei fași de adresă dela abonamentul ultim.

Semne bune.

Amare dile am ajuns, și după cum se croesc lucrurile, pareni-se tot mai amare vor fi ele. De prețutindenea numai necazuri, și ear necazuri ne sosesc.

Amarul nostru crește vădend că țările noastre se ocupă cu teorii copilăresc, și oameni cu minte, Dumnețeu scie din ce motive, și spre ce scop, scriu lucruri, cari stau în contradicție cu întreagă viața nastră națională, și restoarnă disele proprii de mai acum anii.

Întreagă viața nastră diaristică e redusă la cearta între noi, grație unor oameni unici în felul lor. În asemenea impregiurări ne atinge de tot plăcut articolul dela locul prim din țărul „Viitorul” numărul 82, pre care-l reproducem în extens.

Eata ce dice „Viitorul”:

Omul e însuși faurul sorții sale, încât nul sdruncesc evenimente elementare; cu cât e mai moral și mai inteliginte, se înțelege de sine, cu atât mai bine scie să se folosească de impregiurări și de puterile sale, spre a-și crea o pusețune onestă.

Precum stă adevărul acesta în privința individualui, așa stă și în privința popoarelor.

Numai un popor cult și moral este în stare a se folosi pre deplin de puterile și drepturile sale (private sau publice) spre a-și

elupta o stare multămitoare politică, socială ori materială.

Cu atare popor e mai ușor a secera victoriei și pre terenul politic, până când din contră e espus surupării, perdiendu-și puterile în lupte neegale, ori sfătuindu-se el pre sine însuși.

Dacă privim înderăpt la puținele rezultate, ce le-a sciut secera pre terenul politic poporul român, și cercetăm deamărunțul nu numai impregiurările nefavoritoare, cu cari s-a luptat, ci și purtarea propriă a românilor, nu e greu a afila, unde e defectul cel mai mare.

El se află în slăbiciunea stării morale și culturale, cu cari apoi vezi bine e legată și slăbiciunea stării materiale.

Nu voim noi prin aceasta a ne degrada, a ne hulgi pre noi însine, — har Domnului — săptem de departe de aceea stare ticăloasă, în care vreau să ne așeze unii scriitori streini de rău voitor, dar trebuie să o recunoasem, de și cu durere, — trebuie să o conceadă ori-care inteligențe nefanatisat, că nu suntem nici de cât la aceea înălțime, la care ar trebui să stăm, pentru ca să putem susține cu succes lupta dictată de impregiurările în cari ne aflăm.

Pentru ca să putem însă începe vindecarea după cum trebuie, nu-i ertat să ascundem acest defect, din contră trebuie să-l cunoasem, să-l studiem, și numai așa vom afla modul, cum să-l putem delătura că mai curând și sigur.

La aceasta opera trebuie concentrată activitatea întregii inteligențe române, și dacă va succede a vindeca aceasta rană, atunci cu totul alte rezultate putem secera și pre terenul politic.

Până atunci înzadar ne muncim cu acțiunile noastre politice, cădem tot prejos cu toate planurile noastre, și nu ne îndreptăm soartea întru nimica, dacă căduți ne punem să ne împroșcă unul pre altul, nu ne ajutăm cu aceasta, ci ne facem cel mult de ris, cum fac de exemplu unele foi cu afurisenii și escomunicări, ca și prin evul mediu, ce nu e decât o dovdă de intoleranță și necultură; au cum face „Tribuna” și „Luminătoriul” cu despotismul lor, când decretează stăpîrarea celor de altă părere până și în fi de fi, ca și pre timpurile barbarilor.

Pentru ca să asigurăm avântul dorit în cultură și moralitate, trebuie mai nainte de toate să avem organe corespunzătoare; o preoțime și învățătorime bine pregătită și materialmente bine situată.

fost ale sătenilor, astădi săcelenii sunt siliți să le cumpere cu bani grei.

Săcelenii le și cumpără toate, căci sunt siliți și vitali, și ar cumpără și ar face și mai multe bune, dacă n-ar locui chiar în drumul țării numai ca din când în când să se strecure și în ei câte un pic din certele, sfăurile, supărările, năcărurile și neințelegerile locuitorilor numeroși, cari călătoresc prin Țările la comitatul, tribunalul, finanțul și inspectoratul de dare din Sibiu.

În stânga drumului pe o palmă de loc, la poala Carpaților fără seamă se întinde un petec de raiu.

Satele românescă Cacova, Sibiel, Valea Galăi, Tilișca, Seliște, cu vreo 15 mii români cu biserici și scoli frumoase și bine cercetate, se înșiră una lângă alta ca mărgelele în salba țării carpătine, între cari mărginea cea mai brillantă și cea mai prețioasă este Seliștea cu preste 6000 locuitori, unică și singură în felul ei; străvechile „salașuri” ale mărginenilor oieri, contopite în numele de astădi.

Cu foarte puțin hotar și cu puține moșii români din aceste sate cu eschisivul comerț de oi, lână, piei și alți articli, cu mari osteneli și primeșadioase călătorii, prin cruce și bună chiverniseală, mai ales Seliște, în timpurile lipsite de milioanele baionetelor, au ajuns la o stare înfloritoare.

În Seliște astădi judecătoria reg., preoțiat, casină, apotecă, prăvălii mari și mici, bancă

Pentru ridicarea părții intelectuali a acestor organe s'a făcut mult, și cu bucurie trebuie să constatăm cuașificării superioare a clerului tiner, cum și a învățătorilor, însă materialmente cum sunt situați, ce vedem?

În parte mare salaria miserabile, și și acele în multe părți numai pe papir; în urma cărei-a bieții preoți și învățători tângesc numai de pre o di pe alta, sănătatea și apucă și de alte ocupări, pentru ca să poată trăi, prin cari se abat dela chievute și li se surupă toată vașa.

Mai că e raritate a vede un preot ori învățători bine dotat, căt se poate trăi cinstiș, să se reprezintă ameșurat oficiului seu. Ear deregătoriele politice, spunând adevărul, pre lângă toate ordinațiile date din locurile mai înalte, nu și dau nici o silință, a da preoților și învățătorilor sprințul necesariu, pentru că să-și poată incassa competițele lor, din contră nu e rar exemplul, că diregătoriele politice însă și conlucră din respunerii a surupe vașa preotului și învățătorului înaintea poporului, mai ales unde au ajuns în conflict pentru lupte politice.

De multe ori un cancelist nu schimbă cu starea unui preot ori învățători, și totuși în căt e de mai mare însemnatate chievutea acestora pentru popor, ba chiar pentru stat însuși.

Dar apoi inteligența noastră civilă ce a făcut pentru îmbunătățirea stării preoților și învățătorilor?

Nici un rezultat mai însemnat nu se poate arăta afară de arondarea protopopiatelor și reducerea parochiilor, — ci din contră în jurnalele noastre eminenț naționale î vedem adesea batjocorit clerul nostru în modul cel mai necruțătoriu, ear pre la anii 1864—1868 începuseră și inteligenții civili a propovădui că o axioma politică a liberalismului, că trebuie emancipat cu totul poporul de sub cler, trebuie luate scoalele cu totul de sub influența confesională, trebuie făcute scoli comunali fără caracter confesional, ear în biserică trebuie minorizat clerul chiar și în trebile curat spirituale.

Cine nu și aduce aminte de lupta marei Andrei cu Albinistii*) ba cu ocazia înființării gimnaziului din Brad chiar și cu inteligența Zarandeană.

Când s'a făcut statutul bisericei gr. or. române numai cu mică majoritate a căut propunerea Albinistilor ca și în senatul consistorial strins bisericesc să fie aplicată civilă, încă în majoritate. Adi, vezi bine, s'ar primi numai cu un suris compătimitoriu atare propunere, întrată s'au chiarificat ideile, —

*) Țăriul „Albina”.

Red.

FOITA.

Impresiuni neutări.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bărăna.

În dreapta drumului zărim satul românesc Magura. Locuitorii, conduși de un preot zelos și devotat intereselor poporului, ar putea ajunge la o stare materială și culturală bună, și n-ar fi și să le fie rușine de scoala ce o au; pentru că poporul și aici ca și în alte părți, este bun și capabil, numai trebuie bine condus.

Oblu în drum zace satul românesc Săcel (Satul Sătulești) astfel numit de toate limbile lumii, până acum chiar și de societățile de maghiarișare oficioase și neoficioase. Un curios sat. Una Transilvanie mică.

Până la spargerea „fundului regiu” partea satului din dreapta drumului, care trece oblu prin sat, să tinea de comitatul Albei, era că din stânga de fundul regiu; era locuitorii satului au fost și sunt și astădi numai români și vr'o doi țigani indispensabili.

Zidiri, regale, păduri de ale domnilor și de ale fundului regiu, cari negreșit în timpuri bune au

fost ale sătenilor, astădi săcelenii sunt siliți să le cumpere cu bani grei.

Săcelenii le și cumpără toate, căci sunt siliți și vitali, și ar cumpără și ar face și mai multe bune, dacă n-ar locui chiar în drumul țării numai ca din când în când să se strecure și în ei câte un pic din certele, sfăurile, supărările, năcărurile și neințelegerile locuitorilor numeroși, cari călătoresc prin Țările la comitatul, tribunalul, finanțul și inspectoratul de dare din Sibiu.

În stânga drumului pe o palmă de loc, la poala Carpaților fără seamă se întinde un petec de raiu.

Satele românescă Cacova, Sibiel, Valea Galăi, Tilișca, Seliște, cu vreo 15 mii români cu biserici și scoli frumoase și bine cercetate, se înșiră una lângă alta ca mărgelele în salba țării carpătine, între cari mărginea cea mai brillantă și cea mai prețioasă este Seliștea cu preste 6000 locuitori, unică și singură în felul ei; străvechile „salașuri” ale mărginenilor oieri, contopite în numele de astădi.

Cu foarte puțin hotar și cu puține moșii români din aceste sate cu eschisivul comerț de oi, lână, piei și alți articli, cu mari osteneli și primeșadioase călătorii, prin cruce și bună chiverniseală, mai ales Seliște, în timpurile lipsite de milioanele baionetelor, au ajuns la o stare înfloritoare.

În Seliște astădi judecătoria reg., preoțiat, casină, apotecă, prăvălii mari și mici, bancă

de păstrare și împrumuturi, pompieri voluntari, meserieșii, târguri, scoală bună, biserici pompoase; însă, din multe și mii de pricini, nu mai astădă oieritul cel de mai de mult.

Între astădi și odinioară este puțină asemănare.

Multe au fost și multe au trecut și sau schimbat. Chiar și furcile ridicate de puternicii celor „șepte județe” în fie care din aceste sate spre terorisarea și înfricoșarea muncitorilor mărgineni oieri, ridicate „spre recunoșterea domnirii usurpate”, împlântate spre răpirea moștenirii strămoșesci, încă au trecut, lăsând după sine numai gemetul de astădi și numirea locului pre care făfăie acele embleme ale culturii și libertății importante.

Numai una n'a trecut. Românul în frumetea, românul în vitalitatea sa din această luminosă pleiadă de sate, totuși nu s'a prăpădit.

Un corn de lume să umblă și nu vei afla atâția oameni frumoși la olaltă precum poți afla aici la adăpostul acestor munti.

Cutez a afirma că cu premul cel mai mare englezesc, nu vei putea afla o singură ființă urită în Seliște.

O Dumineacă la jocul fetelor din Seliște te transpune în mijlocul grațierilor din Olimpul elinilor.

Zidiri, regale, păduri de ale domnilor și de ale fundului regiu, cari negreșit în timpuri bune au

pre atunci însă eram stigmatizat noi, cari nu aderăm la atari nebunii de reacționari.

Dar apoi lupta marelui Andrei pentru susținerea scoalelor poporale confesionale și pentru creația gimnasiilor confesionali cine nu va recunoaște adăuga că a fost de mare folos pentru noi, că l'a condus un duh profetic, când a spus, că el numai în sinul bisericiei poate crede scoalele noastre scutite pe viitorul

Bine să fim înteleși, nu bigoteria, nu aceea stare a poporului o dorim noi, în care el prostind cu totul, să joare numai în cuvintele preotului, fără aceea stare, că el să fie cu iubire și cu stîmă deplină către propagătorii moralei și culturii, a virtuților și a iubirii de patrie și naționalitate, — ear preotii și învățătorii să se afle în aceea stare intelectuală și materială, cât să poată corespunde pre deplin acestei chiamări.

Când vom ajunge aceasta stare, atunci n'avem de a ne teme naționalitatea, vină ori ce persecuție; atunci poporul nostru și va sci drepturile sale politice și le va și validitate; până atunci n'avem base sigure, ne spericolim ca și nescăi neputincioși, încercăm cătoate lucruri mari, fără ca să prindem base solide, ne încăierăm și zolim înzadar, remânând cu buzele umflate, până ce alții se satură cu fructele ostenelelor noastre.

Fără de îndreptarea stării clerului nostru și a învățătorilor noastre, poporul nostru nu va putea prospera, nu se va putea validata.

Modalitățile îndreptării le vom discuta într-un articol separat mai de aproape.

Revista politică.

Diarele maghiare sunt în ținută mare. Vorbim în termini militari adoptat în România, și prin aceasta caracterism jurnalistica maghiară. Din incidentul aniversării de 100 de ani a revoluției din Ardeal, diarele maghiare fac „casus belli.“ Și ele au năpăstuit asupra românilor, căci români au fost oamenii dela 1784, cari s-au resculat contra tiraniei, și ei au fost sdrobiți în roată.

Nervositatea diareelor maghiare de explicat se poate explica, de justificat însă nici vorbă nu poate să fie. Și nu poate fi vorba de justificare, căci istoria este istorie, și ori căt se va falsifica ea în biorile oficiale, pentru oamenii științei ea tot istorie remâne.

Diarele din Cluj pretind a cunoaște istoria în felul lor. Așa o cunoaștem noi, dic ele, și noi le credem pre cuvînt, numai căt cumă ele eronată o cunoșc, este faptă.

Noi ne-am exprimat deja. Se va putea interdice serberea revoluției dela 1784, însă tocmai prin interdicere noi vom avea mai multă detorință a neînțeia strins de istoria nefalsificată, și o vom eterniza în inimile noastre, grigind totodată, ca biserică noastră să remână biserică, și scoala scoală, ca astfelui atențunea guvernului să constate la noi corectitate și legalitate. Cu chipul acesta „Pesti Napló“ „Kolozsvári Közlöny“ și *tutti quanti* vor avea ocazia să mai poată atrage atențunea guvernului asupra bisericii și scoalei românilor din Ardeal.

Vor afla aici „biserică ortodoxă românească,“ și scoale confessionale care cea „rusească“ va remâne tot numai în inferbentata fantasie a diareelor maghiare.

privirea, și aici a spus mai întâi coastei „femeie să fie!“

Dați-mi numai cerul și orangele dela Neapole, și Neapolea e întrecută.

Pentru o privire din ochii cei mari și negri,*) pentru o zimbire de pe buzele subțiri și roșii ale unei verguri din Seliște, jertfesc toată China și dau pe deasupra toate inspectoratele și direcțiunile de date din Ungaria și Turcia.

Multe vor trece; însă aceasta semănăță curată și nepăngărită a coloniilor divului Traian se va prăpădi numai deodată cu munți, în cari s'a semenat, și nici atunci, pentru că-i semănăță divină care-i vecinică.

Înco' privire încă' oftare din adîncul inimiei de pe dealul Seliștei, și am cărnit pe drumul cel nou tăiat în dealul de granit spre drumul Apoldului mare.

Perii Apoldului, groaza cărăușilor, mai ales earna, este un deal înalt și delungat, plănat cu sute de peri selbatici, din a căror fructe apolzenele gătesc oțetul.

În vîrful acestui deal să află o piramidă de peatră, ridicată într-o amintirea călătoriei, ce împărățul Francisc I a făcut pre aici spre măngăierea și incuragiarea bieților locuitorii plătitori de dare,

*) Unde rămân cei căprii, sau albastrii ca seninul? Se nu stîrnim jalusi în frumoasele Săliștene!

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Roman“

Lupșa, 10/22 Iuliu, 1884. Rari sunt momentele, în cari se mai poate audă ceva și de prin aceste locuri dăruite de natură cu o poziție foarte romantică ca mai toate locurile de pre valea Arieșului. Și oare care să fie cauza acestei tăceri? Lipsesc oare materialul de scris? Nu să intîmplă să nu să intîmplă vre un act mai momentos în aceasta comună carea numără vr-o cinci sate cu interes identice? Nu. Nice una nice alta. Alta e buba după disa românului. Fostau și în această comună destule momente însemnate, cari ar fi meritat să se dea publicații spre apreciere și conformare sau desaprobație. Au lipsit însă oamenii cu energie și rezoluție, caractere firme cari s-au temut să combată relele arătându-le în toată golătatea lor și să aprobe faptele bune recomandându-le spre imitare. Au trecut însă timpurile acelea când se punea vîlul uitării preste celea ce au făcut Stan și Bran și se trecea la ordinea dilei. Atunci se putea căci erau vremuri mai bune după cum dic bătrâni; nu te pomeniai așa cu un domn dela cutare for civil, mâne cu un jupan trimis din cutare loc ca să te belească pentru dore și altele cătoate le mai scie Dănu. Așa dacă vrem să mai contăm la viață „să ne ridicăm sus ini-mile și mințile“ și să priveghiem ce să face pentru noi sau în contra noastră.

Comuna noastră este recunoscută de o comună fruntașă din munții apuseni. Acest epitet i se dă chiar și decât „Memoriul“ conferenței naționale române din 1881 redactat de comitetul aceleia, care ne spune că odinioară era aici un „Cneziat românesc.“ Chiar și noile orbiți de amorul propriu, — o slăbiciune omenească, — încă ne sună placut la urechie ori ce voce de natură celei de mai sus.

E întrebare acum, dacă noi ne și năsuim să-i păstră această bună reputație; dacă și în faptă lucrăm nu numai pentru conservarea, dar chiar și pentru potențarea ei căt numai se poate?

Repusul conform cu realitatea nu poate să fie decât negativ. Noi nu facem în adevăr ceea ce ar pretinde dela noi interesele generali, noi lucrăm prea puțin pentru căștigarea unui renume din ce în ce mai bun. Să ne recunoască cădările, căci numai recunoscându-le ne putem corecta. Străbunii nostri s-au luptat mult până ce ne-au pus în mâna veniturile cari, deși modeste, totuși de ajuns pentru trebuințele noastre. Ei și-au vândut vaca și oaia ca să ne asigure nouă o viață mai bună, ca să nu ne apese sarcinile dilișii. Ei neau lăsat o prețioasă moștenire, carea căntăresc mult dar, ce folos că nu scim să o folosim după cum să cuvine. În urma silințelor acelora avem noi așa în totalitate un venit de aproape 3000 fl. Deși puțini acestia, însă prin o economisare bună totuși ne-am putut alege cu ceva.

Trebue să înaintăm și noi în lume și să învățăm dela alții ce vedem că e bun, să introducem și la noi. Căt de folositoare ar fi înființarea unei case de păstrare comunala. Să nu dicem mai mult dar cel puțin 2—300 fl. să ar putea pune de o parte. Această dați pre interese puține, la cei lipsiți ar cresce, și cu timpul am ajunge la un capital din care am putea ajuta în cas de nevoie pre cei scăpati ba am putea să-i întrebunțăm și spre alte scopuri folositoare. Atunci cea ce ar da cineva ar

după mulțimea bătălieilor săngeroase, avute cu Napoleon Bonaparte cel mare.

Dela acest monument ochiul călătorului vede departe la vale prete dealuri, văi, câmpii, sate și orașe până în munții Secărămbului.

Jos între păduri și vii ca într'o moldă, lăsând satul Aciliu într'o groapă în dreapta drumului, se intinde de alungul drumului de țeară, comuna Apoldul mare, odinioară sat săcesc, astăzi locuit de germani Landleri și numeroși români, cari din an în an se sporesc după puțință.

Prin oltoreia acestor Landleri mai bine de o sută de ani în comunele Turnișor, Cristian și Apoldul mare, elementul german a dobândit un nou termen de existență, pentru că elementul genuin să-sesc să aibă aproape de tot și în aceste comune.

Locuințele și zidiile sărginților agricultori germani sunt frumoase, spațioase și ridicate din material solid; cele ale românilor din mijlocul priei prea bine cunoscute, nu pot emula încă cu ale favoriților lor conlocuitorilor.

Scoala și biserică cu turn maiestos ale luteranilor, precum și scoala română sunt făla comunei și, să pricepe, său zidit în timpurile afurisitului guvern din Viena, în era autonomiei transilvane reînstate, când puteau din avere ta și din sudoarea ta să-ți ridici institute de progresare, și să-ți cultivi neconturbat și neimpedecat limba și naționali-

scă că dă pentru binele seu de unde eară el se va folosi. În modul acesta ar scăpa mulți de teribilele de „camete“ ce le trag unii de pre spatele lor, răpindu-le în cele din urmă chiar și casa și lăsându-calici în mijlocul drumului.

Poate că și venitul acestora ar decresce dar nici o daună, căci stupul e plin deja și mult va trece până se va goli, afară dacă nu va da o mâna rea preste miere, carea de lacomă ce va fi se va infunda până în cot și mai sus, și astfelui băgându-o adeseori va trebui să se gate după dică „de unde iai și nu mai pui în urmă se golesce.“ Altcum acă este oare să vedem poporul nostru înaintat și în privința materială și intelectuală și chiar și morală. Mai bine ne va fi când deși unul va căpăta puțin, dar ceialalți se vor ridica și toți vor fi cu stare bună. Aceasta ar fi o în bunătate foarte recomandabilă.

După că vedem aceasta privesc mai mult im bunătatea stării materiale. Să vedem acum cum ce s'ar putea face pentru înaintarea noastră în direcția cultivării intelectuale.

O necesitate imperativă reclamă pe acest scop, ca scoalele noastre să fie la înălțimea lor, provocate cu învățători cu calificări cu zel și diligență recerută, cari să se intereseze de chiomarea lor să nu o privească pe aceasta numai ca o paradă. În punctul acesta trebuie să fim foarte rigorosi, să lăsăm la oparte rudinitatea, pretenția, ci mai bine să căutăm a face bine acelora întralt mod, căci în măna unui învățători sunt încredințate mlădițele tinere ale poporului nostru.

E este acela, care are să crească generațiuni întregi, deci să recere să fie bun magistru.

Odată puși pe cale în modul acesta apoi am putea face un pas și mai departe. Avem deja în comuna noastră centrală un edificiu destul de mare și corespondențorul cerințelor noastre.

Scoala aceasta am putea să o ridicăm la o scoală cu 4 clase și să-o susținem toate comunele, care formează la olală comuna Lupșa. Pe sama acesteia s'ar putea dărui arăndile tîrgului și vreuna din morile comunei.

Nu ne putem închipui ce folosește ar aduce astfel de scoală comunei noastre.

Poate că unor pesimisti li s'ar părea aceste idei ca tot atâtea visuri, cari nice-o dată nu se vor realiza.

Eu le dic că să se lasă numai de comoditatea și interesarea proprie și să lucre, căci așa se cere voință și apoi putința urmează.

Cu lăsăm să te las, nu vom merge departe deci activitate și muncă și apoi în adevăr că comuna noastră va fi o comună fruntașă căci are de unde să fie.

Am amintit cu astă ocasiune numai despre unele și altele, pre cari le-am creut că ar fi recomandabile.

Am tăcut și sum decis să tac despre multe reale, cari scrise, poate că ar rosi nasul celor la cari s'ar referi.

Nimeni însă să nu fie susceptibil și să le privească aceste numai ca nescă dorințe, cari încă de mulți ani înăbușau înima așteptând numai timpul oportun să le dau publicitatea. Acum le supun celor competenți spre judecare și doresc ca dacă le vor fi practicabile să ceră ale și realisa; atunci voi putea să me bucur mai mult ca ori când. Doresc totodată ca puținii nostri cărturari să se aboneze

tatea ta; în timpul când statul nu poftea dela cetățeni alt ceva, decât ca fiecare să înainteze în puterea sa spirituală și materială, pentru ca atât mai tare să fie baza morală a statului însuși.

Mai ales noi români am căștigat sub absolutism putinul, cu care astăzi, durere, suntem silici și ne apără din paș în paș individualitatea chiar, în contra constitutionalismului și liberalismului.

Cu laudă și recomandare, mai ales românilor, trebuie aici se amintesc și de banca de păstrare și împrumuturi și a reunii de consum, înființate de mulți ani de plugarii din Apold, la care banca astăzi mulți săi din vecini sunt afiliați.

Această bancă poporala, rănduită după puterile și împregiurările agriculturilor, s'a inceput cu puțini cruceri, ceea ce se vede din statutele ei, și astăzi înverte la an mai multe mii de florini și are zidirea sa proprie.

Astăzi nu găsești apoldan în mâinile vampirilor cametari, nici debitori la alte bănci, și nu-l așe în perplexitate când se incepe și se grămadesc lucrurile în camp, sau când vrea să încheie vr-o cumpărare mai însemnată.

Puterile unite împreunate cu lucrare și cruce, a produs și va produce totdeauna numai înaintare și întărire.

(Va urma.)

pe la jurnale mai mult ca păna acuma. Servească-le de model unul din conlocutorii lor.

"Dixi et salvavi animam meam." Juvenis.

"Amicus Plato, amicus Socrates, magis amica veritas."

Drept aceea lăpădând minciuna, grăti adevărul, fie-care en deaproapele lui; căci suntem unul altuia mădușari. Efeseni 4. 25.

Ea ră adevărul în veac va remâne.

Sir. 40. 14.

Bacifalu (Săcele), 9/21 Iuliu, 1884. Domnule Redactor! Venindu-mi la cunoștință acum mai în urmă o corespondență din Săcele publicată în "Gazeta Transilvaniei" Nrul 109, fără să pun autorul numele, în care corespondență se face amintire și de comuna Bacifalu, respective de esamenul făcut la finea anului la scoala de aici —, te rog, dle Redactor, a-mi da voia, ca prin diarul nostru "Telegraful Român" să reflectez la acea corespondență, și să intreb pe dl corespondent, de ce nu și-a pus numele la corespondență, dacă e sincer în expunerea obiectului?

In acea corespondență se descrie decurgerea esamenelor dela scoalele noastre din Săcele. Dnul protopresbiter tractual Iosif Barac, fiind împedecat de un morb greu a participa la esamene, a dispus prin un circulariu, ca parochii în calitate de directori locali să țină esamenele publice cu elevii dela scoalele parochiale, și în urmă să raporteze oficios despre acestea. Oficiul parochial din Bacifalu a urmat întocma. În 10 Iunie a publicat în biserică poporului, că în 17 Iunie v. adeca în zi de Duminecă se va ținea esamen cu elevii dela scoala noastră parochială, invitând pre părinții copiilor, precum și pre toți binevoitorii scoalei noastre, a lă parte la esamen. Esamenul s'a ținut în acea zi sub presidiul parochului local în prezența comitetului parochial și a poporului interesat de scoală. Resultatul las să-l judece autoritatea scolară, — atâtă amintesc acum, că comitetul parochial și poporul au fost satistăcuți.

Nu me pot mira, cum acel corespondent, ca delegat al conferenței învățătoresci, vine și aruncă cu tină asupra scoalei din Bacifalu și a învățământului, voind a o nimică în progresarea ei.

Dle! Sunt date positive despre viața progresivă a scoalei din Bacifalu, cercetează protocolele ei scolare în care sunt însemnate de inspectorul districtual de scoale progresive ei, precum și protocolele sinoadelor protopresbiterale, în care în tot anul se face amintire de progresul cel laudabil al scoalei din Bacifalu.

Martori-mi sunt deputații sinodului protopresbiteral, precum și dta dle delegat al conferenței, fmi poți fi martor, căci esci membru al sinodului protopresbiteral, asemenea consotii dtale, cari a-ți compus aceea corespondență, apoi sciu toți colegii mei de progresul scoalei din Bacifalu, și totuși veniți dvoastră și me calumniați pe mine, și ve bateți joc de edificiul scoalei. Dle delegat! Seii bine că la intrarea mea în oficiul scolar de aici n'am aflat nici protocole scolare, nici archiv, nici fond scoalar. Antecedentul meu, pe care dta foarte bine-l cunosc, a funcționat 13 ani în această comună ca învățătoriu, — întrebăți-l ce moștenire mi-a lăsat? Astădi poftim dle delegat și consotii, și vedeti, că scoala are archivul seu propriu, are un fond preste 400 fl. v. a. cu scopul, ca pe viitoru învățătorii să fie mai bine salariați, avem casă parochială și curătire pentru învățători. Cine le-a făcut acestea? Acela, asupra cărui-a arunci dta cu tină. Păcat de Dumnețeu să ve fi! — In astfel de mod voiți dta și consotii să promovați cauza comună și scolară?

Nu scăti! — că Dumnețeu a dat omului cu-vîntul, ca să-l întrebuițeze pentru răspîndirea adevărului, ear nu ca organ al neadevărului.

Cel ce nu e sincer în expunerea lucrului, acela desonorează omenimea. Sinceritatea în expunerea ori-cărui obiect, este insușirea aceea nobilă, care face pe om să spună adevărul, și să nu-l ascundă nici odată cu scop ca să înșele pe ceilalți. Domnilor! să vede că dvoastră n'a-ți trecut prin "Moralul creștinesc" — când a-ți scris acea corespondență — apărută în diarul "Gazeta Transilvaniei". Voiți să mărturiați gunoiul de pe la ușile altora, și al dvoastre vi-l lăsați în casă. Dlor! onestitatea este acea virtute, care face pre om să vorbească despre ceilalți și să le facă totdeauna bine, să depărtze reul și să fie tot-deauna dulce, indulgent și bland. Această virtute este caracterul oamenilor onesti, sub această condiție doresc a ne întâlni totdeaunea, ca cresătorii generațiunii viitoare.

Toma Fratesiu,
presbiter și învățător.

Ocna Sibiului, 24 Iuliu 1884. Dle Redactor! Despre alegerea întregitoară a reprezentanței orașului nostru a-ți primit scirea îmbucuratoare, că majoritatea alegătorilor români, procedând solidară și ales o majoritate română a reprezentanței.

Însă eri la alegerea oficiantilor orașului sub conducerea vicecomitelui Csató din Aiud, membri maghiari ai reprezentanței au făcut ce au voit, și au ales la toate posturile mari și mici numai maghiari, pentru că vicecomitele cu oamenii sei în comisiunea verificătoare din 22 Iuliu a aruncat afară în modul cel mai arbitrar și violent cinci membri ordinari și cinci suplenți dintră români.

Adeca tocmai că a trebuit minoritatea maghiare ca să ajungă la majoritate în reprezentanță cu privilegiul alegerii funcționarilor.

Românii s-au purtat bărbătesc și numai decât au protestat contra acestei grozave violări a legii, declarând că funcționarii sunt octroiați, și astfel vor face pre bassa legii toți pașii păna la tron.

Indignația poporului este profundă în fața acestor călcări de lege și de dreptate.

Însă eventualele urmări cad în respunderea superiorilor șovinisti și brutalii.

Atâtă pre scurt. Mai pre larg va urma, dimpreună cu toate protestele și recursele românilor, pentru ca să judece lumea în cunoștință de cauză.

Ca caracteristică comunic încă, că Szöcs, vescutul vice comite honorar al și mai renumitului comite suprem Wächter Frigyes, fu numit de cancellist la aceasta organizație din puterea vicecomitelui.

Te asecur, că întră astfel de împregiurări e greu, foarte greu a nu perde cumpătul. Sincerus.

Inscrințare.

P. T. Domnii membri ai Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari au împrumutat cărți din biblioteca acestei Asociații, sunt rugați ale înapoia cel mult păna *Mercuri* în 30 Iulie a. c. st. n. Predarea se poate face în cancelaria Asociației (strada morei Nr. 8) în dilele de Sâmbătă și *Mercuri* a. m. dela 11—12 ore.

Tot odată mi permit a avisa pe P. T. Domnii membri ai Asociației, că fiind acum lucrările cu arangierea bibliotecei finalizate, începând cu 1-a Septembrie a. c. se vor pute scoate regulat cărțile din bibliotecă spre folosire, prelungă reversul obicitu, de o cam dată, odată pe săptămână, anume *Mercure* dela 4—5 ore d. a.

Sibiu în 23 Iulie 1884.

Dr. Ioan Crișanu, m. p.,
bibliotecarul Asociației.

Varietăți.

* (Multămită publică). Cu mare plăcere aducem la cunoștință on. public, că apelul nostru pentru loteria în folosul scoalei reuniunei femeilor române din Sibiu aflat sprință încuragiătoru.

După căldurosul respons al damelor din Timișoara, care ne-au promis un ajutoriu însemnat, am primit în dilele acestea următoarele obiecte:

Dela d-na Constanța de Dunca-Schiau: O casetă de majolică. O brasletă de carneol.

Dela D-ra Alma de Dunca-Schiau inelul seu.

Dela D-na Maria Hannia, un service de cetea cu lapte pentru 6 persoane. Un borcan pentru dulceață de sticlă cu coperiș de argint și o taviță de argint. O zăharniță de sticlă legată în argint.

Esprimând stimatele dame pentru obiectele trimise cea mai călduroasă multămită, sperăm că o se ne de On. public ocasiune de a continua căt de curând lista aceasta.

Sibiu 25 Iulie 1884.

Comitetul.

* (Avis). Având a regula cassa almanachului soc. acad. "România jună" și a face o dare de samă în cestiunea aceasta, rogăm pe domnii colectanți, cari mai au exemplare din almanach spre vîndare, să binevoiască a ne trimite sumele eventual incuse, sau a ne înapoia exemplarele sub adresa societății la casă dacă nu să mai pot vinde într'un timp mai scurt, pentru ca să luăm alte dispoziții în privința aceasta.

Pentru comitet:

A. Pop. Emiliu Codru Dragoșanu,
președinte.

* (Diar nou). "Voința națională" este titlul unui diariu nou în România. Direcționea este pusă în mâna mai multor deputați liberali din fosta cameră.

I dorim viață îndelungată și perseveranță în luptă, căci teren de luptă onestă și energioasă este cu prisosință.

* (Testament ciudat). În Mureș-Oșorheiu murî în dilele acestea un librariu — Ion Schulz cu numele. Despre acest om s'a vorbit foarte puțin în viață lui, și s'a vorbit puțin căci om de omenie și lucrător fiind el, lumea n'avea ansă să se occupe cu dênsul.

Pacnicul Schulz însă prin testament s'a îngrijit ca lumea să aibă ce vorbi despre el după moarte lui.

Si eată cum.

Schulz dispunea de o avere destul de însemnată, cam 8000 fl., a făcut deci testament și a dîs că întreaga lui avere se o moștenescă acel om pe care din întemplieră il va chiama Ion Schulz, locuiesc în Ungaria, și toată viața lui s'a ecupat cu librăritul.

De se va întempla se mai există vre un librăru cu numele acesta, și dacă el tot din întemplieră va fi și sacer, el va da multămită lui Dumnețeu, că s'a născut din părinți cu numele Schulz, va blagoslovî pre preotul, care a dîs "Ion să fie numele lui." În fine va da sărindariu pentru eternul repaos al acelora cari l'au băgat la această meserie, și va cărni din nas, pentru ce n'a putut muri mai de mult cel cu testamentul.

Iusemnăm, ca să nu uităm că Schulz cel original a dispus, ca la problematicul cas de a nu se afă un al doilea Schulz Ioan și librariu, averea să se imparte la sacerii din orașul Mureș-Oșorhei.

Fonetisti filologi din Sibiu dau cu socoteala că Schulz n'a fost nici jidanc, nici grec, ci sau sârb sau bulgar.

* (Crocodilul este un dobitoc ciudat). Se întemplă adesea dice "Herodot" că crocodilul să stea cu gura căscată la soare, pe când căte o pasăre iintră în gură și se preumbă liniscită, fără ca îngrozitoria reptilă să se gândească a o închide. Naturaliști cari însoțiau pe generalul Bonaparte în Egipt, confirmă exactitatea celor dîse de "Herodot."

Ei însă dedură și o explicație în această privință "Crocodilul, dic ei, n'are scobituri; paserea ce intră în gură i servă de scobitoare". O observare mai de aproape arată ca paserea nu să mulțămesce numai de a mânca, mâncarea ce găsesce printre dinții crocodilului, dar il scapă încă și de vermi ce se află întră gurii. În fine nescă studii nouă arată ce sunt acești vermi. Ei sunt un fel de lipitori având pe amândouă părțile corpului un aparat branchial foarte ramificat și facând parte din grupul branchionilor, după cum arată o notă presentată de domnul de Quatre Fages la academia de științe din Paris.

(Rectificare). Junimea studioasă din giurul Seliștei voiesc a arangia în 15/27 Iulie a. c. o "Petrecere de vară," a cărui venit curat il destinașe fondului subreuniunii învățătorilor gr. orien. din tractul Seliștei; impunând însă domnul protopresbiter al tractului Seliștei Dr. Nicolau Maier acestei junimi unele condiții, care dănsă nu le pot împlini, numita junime vine a aduce la cunoștință Onor. public cumă eventualul venit curat resultând nu-l mai destineadă citatului fond învățătoresc — după cum spun și invitațiunile deja tipărite și împărțite — ci el se va întrebuița spre alte scopuri filantropice, cari se vor face On. public la timpul său cunoscut.

În numele junimei studioase din giurul Seliștei. Aureliu Millea.

arangieur prim.

"FURNICA" cassă de economii societate pe acțiuni în Făgăraș.

Bilantul cu 30 Iunie 1884.

	Active.	fl. cr.
Capital de acțiuni, rate restante	8,340.—	
Cassa în numerar	2,187.95	
Cambie escomptate	25,677.12	
Imprumuturi pe hipotecă	8,653.50	
Imprumuturi pe obligații cu cavenții	8,292.—	
Spese de fondare	704.74	
Mobilieriu	394.08	
		fl. 54,252.39

	Passive.	fl. cr.
Capital de acțiuni	30,000.—	
Depuneri pentru fructificare	21,657.66	
Creditori	255.32	
Saldo	2,339.41	
		fl. 54,252.39

Făgăraș, în 30 Iunie 1884.
Alesandru Micu m. p., Ioan Roman m. p., August Cepeș m. p., președinte. comisari de dirige. comptabil.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 24 Iuliu n. 1884.

	Viena B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	

Nr. 265.

[779] 1—3.

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare gr. or. din comunele mai jos enumerate din protopresbiteratul Abrudului se deschide concurs până la 4 August a. c.

1. Bucium-Cerb, cu salariu anual de 200 fl. plătind în rate lunare anticipative, quartir în edificiul scoalei, o grădină a scoalei și lemnele necesare.

2. Bucium-Muntariu, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

3. Bucium-Isbita, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

4. Valea-dosului, cu salariu anual de 200 fl. v. a. quartir și lemne.

5. Presaca, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

6. Trămpoiele, cu salariu anual de 200 fl. quartir și lemne.

7. Galațiul, cu salariu anual de 200 fl., quartir și lemne.

8. Feneșiu, cu salariu anual de 200 fl., quartir și lemne.

Doritorii de a ocupa acestea posturi, au de a-si instrui petițiunile, conform prescriptelor legii din vigoare, constatănd și cunoștința limbii maghiare.

Petițiunile sunt de a se substerne subserisul până la terminul mai susindicat.

Abrud în 29 Iunie 1884.

Comitetele parochiale concernente în contelegeră cu

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 238.

[778] 1—3

Concurs.

Pentru indeplinirea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. din comunele mai jos semnate, din protopresbiteratul Devei, se scrie prin aceasta concurs cu termin până la 10 August st. v. a. c.

1. Deva, cu salariu anual de 300 fl. și prospect a se urca pe vîitorul la 350 fl., quartir în edificiul scoalei și 24 metri de lemne, din cari se va încălzi și scoala: — prelungă cuația egală, vor fi preferați cei mai destri în cunoștință tipicului și a cântărilor bisericesci, pentru care vor usua și accidentările stolari circa 50 fl. la an.

2. Sântandres, cu salariu anual de 300 fl., quartir și 2 stâng. cubici de lemne.

3. Beșan, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

4. Tîmpa, cu salariu anual de 200 fl., quartir și 2 stâng. lemne.

5. Batiz, cu salariu anual de 150 fl., quartir și 2 stâng. de lemne.

6. Nandru-Vale, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

7. Cherges, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

8. Bătrâna, cu salariu anual de 100 fl., 54 măsuri mari de bucate, quartir și lemne.

9. Josani, cu salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, quartir și lemne.

10. Muncelu-mare, cu salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, quartir și lemne.

11. Biscaria, salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

12. Găunoasa, cu salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, quartir lemne.

13. Cerbel, salariu anual de 150 fl. computate și naturalele, quartir și lemne.

14. Gelese, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

Suplicele de concurs instruite în sensul legilor în vigoare, sunt a se astrena subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul de mai sus.

Deva, la 4 Iuliu 1884.

Pentru comitetele parochiale, oficiul protopresbiteral gr. or. al Devei.

Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 462.

[766] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci, devenite vacante la scoalele populare-confesionali în comunele mai jos însemnate, se scrie concurs cu terminul până la 15 August st. v.

1. În parochia Mureș Cuiesd cu salariu anual de 200 fl., în 4 rate egale, solvind anticipando, quartir în edificiul scoalei și lemnele trebuincioase de încăldit; —

2. În parochia Luieriu cu salariu anual în bani 100 fl., solvind în 4 rate anuale, folosirea cimitirului din sus, a grădinile scolari și a 1 juger pămînt de păsunat prețuită în 50 fl. și quartir în edificiul scoalei;

3. În parochia Idicel a) la scoala I. (din sat) cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuale, quartir în edificiul scoalei și doi stângini de lemne pe picioare, b) la scoala a II. (din Idicel pădure) cu salariu anual de 150 fl. quartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne pe picioare.

4. În parochia Jabenița cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuale și quartir în edificiul scoalei.

5. În filia Poleti cu salariu anual 100 fl. în 4 rate anuale, 10 ferdele cucuruz sfârmit (à 16 cupe), lemnele trebuincioase de focărit și quartir în edificiul scoalei.

6. În parochia Meșterhaza cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate anuale, lemnele trebuincioase și quartir în edificiul scoalei. — Salariile acestea se plătesc din reparăție pe singurătate capi de familii.

7. În parochia G. Hodac cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate egale din fondul scoalei. Învățătorul va putea ocupa în mod provisori și postul cantoral — care-i aduce la 50 fl. v. a. pe an.

Petenții vor avea și substerne suplicele concursuale instruite în sensul legilor vigente și documentându-se și acea, că posed esamenele din limba maghiară — la subscrizul în Idicel, postă ultimă Reghinul săsesc.

In suplicele concursuale va fi a se aminti și împregiurarea: dacă respectivul a mai concurat la vre-un post învățătoresc și în care tract protopresbiteral?

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel 1 Iuliu 1884.

În contelegeră cu respectivele comitete parochiale:

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Nr. 308

[770] 2—3

CONCURS

Pentru indeplinirea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune, se scrie concurs cu termin până la 15 August st. v.

1. Gârbova, salariu anual de 200 fl. v. a. grădină de legumi și pomi în mărime de 50 \square , quartir natural în edificiul scoalei și 4 orgii lemne de foc din cari e a se încălzi și scoala.

2. Mercurea, salariu anual de 200 fl. v. a. și 4 orgi lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

Concurenții și vor îndrepta cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea, în terminul prefisat însemnând locul ubicării și al postei ultime.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurii.

Mercurea la 27 Iunie 1884.

Ioan Droc,
protopresbiter.

Nr. 636—651.

[771] 2—3

CONCURS

Se scrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din protopresbiteratul Sibiului în următoarele parohii:

1. Gușterița, cu salariu anual 200 fl., quartir și lemne de foc.

2. Ocn-a-inferioară, cu salariu anual 200 fl., quartir, lemne de foc și sareă necesară.

3. Ocn-a-superioară, cu salariu anual 200 fl., quartir și lemne de foc.

4. Turnișor, cu salariu anual 200 fl., quartir și lemne de foc.

5. Mohu, salariu anual 200 fl.

6. Tălmăcel, un post cu salariu 200 fl., altul cu 150 fl., quartul, și căte 4 orgii de lemne, cu adausiră că după trei ani de servită salariile cresc cu căte 50 fl. anuală.

7. Cristian, cu salariu anual 300 fl., și 4 orgii de lemne.

8. Șelimbăr, cu salariu anual 155 fl., din cari 50 din alodiu comunal, 50 fl. dela popor, ear 55 fl., în naturalii, quartir și lemne. Învățătorul are să poarte și sarcina de cantor.

9. Loamneș, cu salariu anual 150 fl., quartir și lemne de foc.

10. Mândra, cu salariu anual 150 fl., quartir și lemne de foc.

11. Vurpăr, cu salariu anual 150 fl., quartir și lemne de foc.

12. Veselud, cu salariu anual 140 fl., quartir și lemne de foc.

13. Bungard (invățătorul adjunct) salariu anual 120 fl., quartir și 2 orgii de lemne.

14. Roșia, cu salariu anual 110 fl., quartir și lemne de foc. Învățătorul e dator a țină strana la săliturie.

15. Sadu (invățătorul dirigent), salariu 300 fl., quartir și lemne de foc.

Dela invățătorul să cere se propună limbele maghiară și germană.

16. Poplaca (invățătorul dirigent), salariu anual 300 fl., quartir și lemne.

Reflectanții au a-si înainta concursele instruite în regulă până în 15 August st. v. a. c. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului.

Sibiul, 28 Iunie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 1521—1884.

[780] 4—3

Licitățiune.

Alimentarea bolnavilor din institutul reg. ung. de alienați din Sibiul, a personalului de servitori așezați lângă acestia și a celor îndreptătiți la ea se va oferi pe baza ofertelor în scris înaintate până la 12 August, 12 ore la ameașă pe timpul de la 1 Ianuarie 1885 până la sfîrșitul lui Decembrie 1887.

Lista de bucate și condițiunile de licitație se pot vedea în "Budapesti Közlöny", Nr. 167 a. c.

Sibiul, 21 Iuliu, 1884.

Directorul

Dr. Szabó István.

MORBURI SECRETE

Le vindec pe baza experiențelor celor mai noiști științifice, chiar și în casurile cele mai desparate, fără de conțurbare în ocupăriune. Deasemenea și urmăriile cele mai reale ale păcatelor secrete din tineretă (onania), destructiunea nervilor și impotenza. Discreționă că se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaliat despre morb.

[645] 36

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Persecuție din Italia,

de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată diua cu **fl. 2.90**

dtto Persecuție de pe insula ionică Corfu cu **fl. 3.50**

pentru o corsă de 5 kilo și fără porto, libere de vamă la

[779] 7—12

N. Salvati-Triest.

Dela sfîrșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeti cu 2 fl.

Esamină și păstrați ce e bun.

Preparate în **mii de feluri** dovezite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neșteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculoză, pestă tot la toate atacurile organelor de respirație. În borcan pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsuilor. Acetul balsam se recomandă pentru durerile și convulsuile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și nistătură; la colică succul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toute morburile, care au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acetul este excelent remediul să nu lipsească din nici o casă săracă sau bogată. Prețul pentru $\frac{1}{4}$ flacon 1 fl. 50 cr., pentru